

liger paa Landet, da disse Documenter tilbeels ville — især dersom Mindretallets Forslag til § 21 f. vedtages — fremtidig kunne skrives paa ligesaa billigt Papir som nu.

Det samme Mindretal (Alberti) anseer det fremdeles ikke rigtigt at regne de Statskassen tilhørende halve Kjøbesummer, der indestaae i visse Eiendomme paa de forrige Rytterdistricters Godser, med til Stempelværdien ved Eiendoms Overdragelse, da disse Kjøbesummer ellers ikke betragtes som Prioriteter, men mere som Skatter (jfr. Placat af 2den Februar 1825 og Forordningen 3die December 1828 § 17 Nr. 2) jfr. ogsaa Udkastets § 62; og foreslaaer derfor en hertil sigtende Forandring i Udkastets § 33, 2det Stykke.

Udvalget erkjender vel, at Stempelafgiften ved Hændelse om rørligt Gods i Udkastets § 34 er betydelig nedsat fra den nu gjældende (nemlig fra 1ste til 2den Klasse's Taxt), men selv med denne Nedfættelse troer Udvalget dog, at Afgiften vil blive for høi og trykkende. Det kan ikke Andet end ansee det for meget ønskeligt, om det maatte blive sædvanligt angaaende Kjøb og Salg af rørligt Gods i mange Forhold at oprette skriftlige Documenter, men en Stempelafgift af 1/2 pCt. vil uden Tvivl, hvor Gjenstanden er af større Værdi og Hændelsen bestemt til snarlig Opfyldelse, ofte virke hæmmende i saa Henseende. Et heller kan man antage, at en hderligere Nedfættelse af Stempelafgiften vil have nogen stor Indflydelse paa Stempelintradernes Størrelse, da det vistnok forholder sig, som af Commissionen bemærket, at egentlige Contracter om Overdragelse af rørligt Gods nu sjeldnere udfærdiges og at Stempelavgivningens Forskrifter ved Udfærdigelsen af slike Contracter hyppig tilfidesættes. Dersom en Nedfættelse af Stempelafgiften for Kjøbecontracter om Løsøre maatte føre til, at slike Contracter oftere oprettes og da udfærdiges paa behørigt Stempletpapir, kunde det derfor vel endog vise sig, at Finantsskassen slet intet Tab vil lide ved en saadan Nedfættelse, ja maaskee snarere have Fordeel deraf. Man tillader sig med Hensyn hertil at foreslaae, at Kjøbecontracter om rørligt Gods

— dog med Undtagelse af Skibe, med Hensyn til hvilke de ovennævnte Hensyn ikke synes at gjøre sig gjældende paa samme Maade — skulle stemples som Gjældsbreve (Udkastets § 52), altsaa til en Taxt af 16 β. pr. 1000 Rd. (forfaavidt Beløbet er over 500 Rd., see nærmere herom nedenfor), naar der ikke af den bestemte Kjøbesum betinges Renter eller for samme stilles Sikkerhed. — Vedtages dette Udvalgets Forslag med Hensyn til § 34, maa Begyndelsen af §§ 37 og 38 ændres i Overeensstemmelse hermed.

Udvalgets Medlem N. Hage mener, at Stemplets for Sluttedler burde end hderligere nedsættes til 4 β., men at denne Stempelafgift da ogsaa bør komme til Anvendelse med Hensyn til Sluttedler, udstedte af Andre end Mæglerne. Endringsforslag i den Retning, hvortil Udvalgets Medlemmer dog ikke have fundet Anledning til at slutte sig, ville af det nævnte Mindretal blive stillede til Udkastets § 36.

Udvalgets Medlem Alberti finder Størrelsen af de ekstræordinære Mulkter, der forekomme flere Steder i Udkastet, f. Ex. i §§ 36, 54, 55, 56, aldeles ubillig, da disse Mulkter ikke staae i noget Forhold til den Bømpelighed, hvormed vor Lovgivning ellers straffer rene Politiforfælsler, med hvilke jeg nærmest stiller Stempelovertrædelser i Klasse, eftersom de kun læses af en Lov, der i og for sig er meget compliceret, og maa antages steds, idetmindste hvad den aldeles specielle Detail angaaer, at være ubekjendt for den større Deel af Befolkningen, aldenstund den foreliggende Stempellov paany erkjender den Grundsætning, at Contracters Gyldighed ikke afhænger af Stempelingen. Jeg anseer en ekstræordinær Mulk af 5 Rd. for at være tilstrækkelig følelig, og jeg skal derhos foreslaae, at den Mægler, der forbrøder sig efter § 36 i Udkastet, ikke gjøres ansvarlig for anden Mulk end den, der paa hviler ham selv; thi, saaledes som Udkastet er, gjøres en Mægler endog mere strafværdig ved en Stempelforfælselse end en Embedsmand, da sidstnævnte ikke skal hæfte for de Mulkter, som falde af Documenter, med Hensyn til hvis Stempelpligt han har været efterladet (cfr. § 86).